Sevgili çocuklarımızın ve dünya çocuklarının bayramını bir kez daha kutluyorum.

Vekili olduğum milletime saygılarımı, sevgilerimi ve gönülden sadakatimi sunuyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ederim Sayın Mumcu.

Söz sırası, Doğru Yol Partisi Genel Başkanı Sayın Mehmet Ağar'ındır.

Sayın Ağar, buyurun efendim. (DYP ve Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

DOĞRU YOL PARTİSİ GENEL BAŞKANI MEHMET KEMAL AĞAR (Elâzığ) - Sayın Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanımız, Sayın Cumhurbaşkanımız, çok değerli milletvekilleri, muhterem konuklar, büyük Türk milleti; 87'nci yıl dönümünü kutladığımız Meclisimizin açılışı, her milletten daha fazla mana ifade etmektedir.

Devletimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün çocuklarımıza armağan ettiği Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı en içten duygularımızla kutluyor, bütün yavrularımızı, çocuklarımızı şefkatle kucaklıyoruz.

Yüksek bir heyecan içinde, milletimizin geleceği çocuklarımıza daha güçlü bir Türkiye bırakmanın büyük azim ve kararlılığı içerisinde olduğumuzu huzurlarınızda ifade etmek istiyorum.

Bu seneki Çocuk Bayramı hakkında bir ayrı paragraf açmak gereği vardır. Çünkü, bu sene tüm dünyadan bizim misafirimiz olarak gelen çocuklarımızı Ankara'da değil, Antalya'da misafir etmek durumunda kaldık. Çocuklarımızın yaşadığı coşku Meclisimizin kendi gündeminin gölgesinde kaldı. Bu coşkuya bu sene Meclisin yeterince ortak olamaması hepimiz için bir mahcubiyet sebebidir, bunu ifade etmek istiyorum.

Değerli milletvekilleri, Meclislerin görevi, milletin malı olan bu kürsüde milletin meselelerini konuşmak, milletin endişelerini gidermek, milletin dertlerine derman olmak ve milletin tek tek her ferdinin bu ülkenin geleceğine dair ümidini artırmak, nesebine, meşrebine, inancına bakmaksınız bu milletin müşterek dertlerine bu çatı altında çare bulabilmektir.

Meclis, malum, karar almada matematik hesaplara, denklemlere mahkûm bir Meclis değil. Bu Meclisin dört buçuk senedir, birkaç istisnası hariç, böyle bir zorluğu olmadı. Bu Mecliste hiçbir karar, hiçbir kanun bıçak sırtında geçmedi. Ancak, dört buçuk yıldır bu Meclisin ortak iradesi diyebileceğimiz kaç karar alındı; elbette, bazı reform kanunlarının Meclisin müşterek iradesi olduğu gerçeğinin ötesinde?

Muhterem arkadaşlarım, Meclisin ruh hâli neyse sokaktaki ruh hâli de odur. Bu ülkenin sokaklarındaki insanlar gerginse, bu, Meclisten yayılan havanın milletin üzerindeki etkisindendir. Meclisin müştereği yoksa sokağın müştereğinin de bulunması zor olur. Dört buçuk yıllık bu Meclisin, iç politikada da, dış politikada da bir müşterek irade hevesinde olmadığını üzülerek kaydetmek isterim.

Meclis, sadece ve maalesef, vefatlar sebebiyle hüzünde iş birliği sağlayabilmiştir. Son olarak, 18 Nisan 2007'de rahmete kavuşan Muhterem Ali Dinçer'in ardından kısa bir hüzün beraberliği sağlanmıştır.

Buna iki türlü bakmak mümkün: Meclis, sadece, bir mensubu vefat ettiğinde birlikte üzülebiliyor. Birlikte yaşayabildiği yegâne şey, bir mensubunu kaybettiğinde üzülebilmek. Hâlâ iyimser bir bakış açısından yanayım ve ümidi diri tutmak istiyorum. Ülkemiz de dâhil olmak üzere, bu coğrafyada şu veya bu şekilde yetim bırakılan çocukların hüznünü de birlikte duyabiliriz, acılı annelerin babaların hüznünü de paylaşabiliriz. Öyle bir başlangıca bu çatının ihtiyacı var.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Meclis, üzülerek söylüyorum ki, ülkemizde cereyan eden ve kendisini ilgilendiren meseleler hakkında, müntehibi saniler eliyle teşkil edildiği dönemlerdeki kadar bile bilgi sahibi, irade sahibi değildir. Meclisi beş yıldan önce yenilememe gayreti, ülkeyi ve Meclisi bu hâle getirmiştir. Türkiye'nin gerçeklerine ve Meclisin geleneğine uygun olan, dört yılda bir seçimdir. Bu, millete karşı bir taahhüttür. Önümüzdeki dönemden itibaren, hiç şüphe yok ki, dört